

Prioriteiten in de 2020 Solvency II herziening

Dit overzicht bevat een samenvatting van de belangrijkste prioriteiten voor de verzekeringssector bij de 2020 herziening van Solvency II. In het position paper van Insurance Europe wordt uitgebreid stilgestaan bij deze prioriteiten die de standpunten vertegenwoordigen van de Europese verzekeringssector.

Prioriteit 1: Pak de tekortkomingen in Solvency II wat betreft lange termijn producten aan

Het vermogen van verzekeraars om te investeren heeft te maken met de lange termijn spaarproducten die zij aanbieden, zoals levensverzekeringen. De wijze waarop Solvency II lange termijn producten reguleert, werkt procyclisch gedrag door verzekeraars in de hand. De sector doet voorstellen om dit gedrag te voorkomen. Daardoor kunnen verzekeraars deze producten blijven aanbieden waarmee zij voorzien in een belangrijke behoefte van consumenten. Ook zijn verzekeraars dan beter in staat om via beleggingen te investeren in de reële economie en dragen zij bij aan de transitie naar een duurzamere economie. Meer specifiek:

- Verzekeraars zien geen noodzaak om de huidige **extrapolatiemethode voor de risicovrije rentecurve** minder steil te maken. Hoe steiler de extrapolatiemethode, hoe sneller de rekenrente gaat van de (lage) marktrente naar de hogere Ultimate Forward Rate (UFR). En hoe hoger die rekenrente, hoe minder solvabiliteitskapitaal nodig is. Hoe minder steil die extrapolatie verloopt, hoe meer kapitaal nodig is. Het extrapolatievoorstel van EIOPA maakt het systeem bovendien onnodig complex. De huidige methode, waarbij de UFR jaarlijks met 0,15% daalt, zorgt ervoor dat verzekeraars voldoende kapitaal aanhouden om aan hun verplichtingen op de lange termijn te voldoen, ook bij blijvende lage rente.
- Voor de **Riscomarge** zijn de voorstellen van EIOPA onvoldoende. Verzekeraars kunnen meer kapitaal voor investeringen vrijmaken als de risicomarge in lijn wordt gebracht met het huidige rentepeil. Dit leidt tot lagere kapitaalkosten. Verder kan dat door de technische voorzieningen aan te passen en meer ruimte te creëren voor risicospreiding van beleggingen.
- Voor de **Volatility Adjustment (VA)** is een mechanisme nodig dat op de juiste manier kunstmatige volatiliteit tegen gaat. Daarvoor moet de VA van toepassing worden op meer landen dan nu het geval is en moet de VA beter aansluiten op de spread van de referentieportefeuille.
- Solvency II moet rekening houden met **negatieve rentes** bij het vaststellen van kapitaalseisen. Het EIOPA voorstel geeft echter geen grens aan tot welke hoogte negatieve rentes acceptabel zijn voor een realistisch stress scenario binnen Solvency II.
- De standaardformule om de kapitaalseisen te berekenen voor de vereiste investeringen door verzekeraars moet beter rekening houden met de daadwerkelijke lange termijn risico's door:
  - De criteria voor **lange termijn aandelenbeleggingen** te verbeteren ten opzichte van het EIOPA advies
  - Voor **bedrijfsobligaties en private leningen** een dynamische VA te introduceren die een meer precieze meting van het spreadrisico toepast in de standaardformule. Dit zonder introductie van een nieuwe voorwaarde voor verzekeraars met een intern model.
  - Voor **vastgoed** het risicomodel aanzienlijk te verlagen om beter aan te sluiten bij het daadwerkelijke risico van deze beleggingscategorie.

De voorgestelde aanpassingen aan de VA, risicomarge en kapitaalseisen voor investeringen met behoud van de huidige extrapolatiemethode, biedt voldoende verlichting aan de sector ter compensatie van de hogere kapitaalsbuffers die verzekeraars moeten aanhouden door de lage rente. Hierdoor kunnen verzekeraars kapitaal vrijmaken om met hun investeringen bij te dragen aan de transitie naar een meer duurzame economie.

Prioriteit 2: Stop met gold-plating van internationale afspraken wat betreft systeemrisico

Proportionaliteit zou het uitgangspunt moeten zijn bij het raamwerk om het systeemrisico aan te pakken. Dit geldt ook voor de voorbereidende herstel- en liquiditeitsrisicomanagementplannen. Deze plannen moeten niet verder gaan dan wat internationaal is afgesproken. De sector adviseert alleen die maatregelen te overwegen die in de *call for advice* van de Europese Commissie staan, en niet de verdergaande voorstellen van EIOPA.

De sector is geen voorstander van de aanvullende voorstellen van EIOPA om een kapitaalsopslag te introduceren voor:

- Systeemrisico
- Concentratierisico
- Nieuwe prikkels voor preventieve maatregelen en dividend controles.

Binnen het huidige Solvency II raamwerk kunnen toezichthouders tijdig ingrijpen zodra een verzekeraar door de SCR zakt. Dit zou voldoende moeten zijn.

Prioriteit 3: Aanpak van operationele complexiteit en administratieve lasten

Zorg ervoor dat het proportionaliteitsbeginsel binnen Solvency II werkt door rapportage-eisen te versimpelen en te stroomlijnen. Dit leidt tot een diverse en efficiënte verzekeringsmarkt voor Europese consumenten.

- De voorstellen van EIOPA over proportionaliteit zijn een stap in de goede richting, maar verdere verbetering is nodig om de maatregelen effectief te laten zijn.
- De voorstellen over rapportage (zoals verplichte auditvereisten bovenop de bestaande toezichtprocedures én aanvullende rapportage templates) verhogen de administratieve lasten en kosten. Dit is niet in het belang van polishouders en andere stakeholders.

Prioriteit 4: focus op bekende aandachtsgebieden, voorkom aanvullende aanpassingen

De Solvency II herziening dient te focussen op die onderdelen met bewezen gebreken. Niet noodzakelijke aanpassingen moeten voorkomen worden:

- Toezicht op grensoverschrijdende verzekeringsactiviteiten is het enige gebied (naast de eerder genoemde terreinen) waar veranderingen in Solvency II gerechtvaardigd zijn. Dergelijke aanpassingen leiden tot meer coherentie en convergentie tussen toezicht in verschillende lidstaten. Daarnaast draagt het bij aan de ontwikkeling van de Europese interne markt én het verbetert consumentenbescherming. De sector is voorstander van de EIOPA-voorstellen voor meer samenwerking tussen toezichthouders in de thuis- en doelmarkt.
- De sector is ook voorstander van een nationaal vangnetstelsel voor verzekeraars in problemen, en niet van Europese harmonisering daarvan. Harmonisatie van nationale IGS systemen brengt aanzienlijke kosten met zich mee en leidt tot lastige knelpunten waar op dit moment geen goede oplossingen voor zijn. De focus moet liggen op een correcte toepassing van Solvency II in de verschillende lidstaten en op toezicht dat effectief en gecoördineerd plaatsvindt. Dat werkt preventief.
- Voor verzekeraars met een intern model zijn geen nieuwe eisen nodig. De huidige uitgebreide en gedegen vereisten voor toetsing en rapportages zijn ruim voldoende voor het gebruik van een intern model, die juist een essentieel onderdeel vormen van het Solvency II raamwerk. Het zorgt er ook voor dat verzekeraars complexe risico's op de balans goed kunnen integreren, bijvoorbeeld via de DVA. Deze optie moet behouden blijven binnen Solvency II. De voorstellen van EIOPA voor nieuwe voorwaarden zoals het *Enhanced Prudency Principle* voor het gebruik van de DVA, net als de aanvullende informatieverplichtingen voor de vergelijking met de standaard formule, zijn omslachtig en gaan voorbij aan het doel van het interne model.
- Er zijn geen aanpassingen nodig wat betreft het groepstoezicht. De EIOPA voorstellen tot aanpassing zorgen voor meer complexiteit, verhogen de kosten en verslechteren het concurrentievermogen van Europese verzekeraars.

April 2021